32001D0471

KOMISIJAS LĒMUMS

(2001. gada 8. jūnijs),

ar ko paredz noteikumus par vispārējās higiēnas regulārajām pārbaudēm, kuras uzņēmumu vadītāji veic saskaņā ar Direktīvu 64/433/EEK par veselības nosacījumiem svaigas gaļas ražošanai un tirdzniecībai un Direktīvu 71/118/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē svaigas mājputnu gaļas ražošanu un laišanu tirgū

(izziņots ar dokumenta Nr. C(2001) 1561)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2001/471/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīvu 64/433/EEK par veselības prasībām svaigas gaļas ražošanai un tirdzniecībai [1], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/23/EKK [2], un īpaši tās 10. panta 2. punktu,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 71/118/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē svaigas mājputnu gaļas ražošanu un laišanu tirgū [3], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/79/EK [4], un jo īpaši tās 6. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Gaļas uzņēmumu vadītājiem savos uzņēmumos jāveic regulāras ražošanas vispārējo higiēnas apstākļu pārbaudes.

(2) Šīs pārbaudes jāveic instrumentiem, piederumiem un mehānismiem visos ražošanas posmos un, ja vajadzīgs, produktiem. Tas ietver arī mikrobioloģiskās pārbaudes.

(3) Lai pārbaudes veiktu vienoti, nosaka to biežumu, kā arī paraugu ņemšanas metodes un bakterioloģiskas pārbaudes metodes.

(4) Ir lietderīgi šīs metodes noteikt, pamatojoties uz visjaunākajiem *HACCP* (riska analīzes un kritisko kontrolpunktu noteikšanas) metodikas principiem.

(5) Uzņēmuma vadītajam, īpašniekam vai viņa pārstāvim pēc oficiāla dienesta lūguma jāspēj informēt valsts pilnvaroto veterinārārstu par šim nolūkam veikto pārbaužu raksturu, biežumu un rezultātiem.

(6) Valsts pilnvarotajam veterinārārstam regulāri jāanalizē to pārbaužu rezultāti, ko uzņēmuma vadītājs savā uzņēmumā ir veicis attiecībā uz ražošanas vispārējās higiēnas apstākļiem.

(7) Maziem gaļas uzņēmumiem var būt grūtāk īstenot iecerētās pārbaudes nepietiekama finansējuma un nepietiekamu cilvēkresursu, pieredzes trūkuma, neatbilstošas infrastruktūras vai citu attiecīgu faktoru dēļ. Dalībvalstu situācija šajā ziņā objektīvi var atšķirties.

(8) Tādējādi ir lietderīgi paredzēt iespēju maziem uzņēmumiem piemērot ilgāku pārejas laiku saskaņā ar prasību, ka dalībvalsts, kas šo atkāpi izmanto, sniedz Komisijai informāciju, kura vajadzīga, lai nodrošinātu, ka īstenoana nerada konkurences izkropļojumus.

(9) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās veterinārijas komitejas atzinumu,

[1] OV 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.
[2] OV L 243, 11.10.1995., 7. lpp.
[3] OV L 55, 8.3.1971., 23. lpp.
[4] OV L 24, 30.1.1998., 31. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Gaļas uzņēmuma vadītājam savā uzņēmumā jāveic regulāras ražošanas vispārējās higiēnas apstākļu pārbaudes, ieviešot un turpinot piemērot pastāvīgu procedūru, kas izstrādāta saskaņā ar šādiem riska analīzes un kritisko kontrolpunktu noteikšanas sistēmas (*HACCP*) principiem:

a) noteikt apdraudējumu, kas jāaizkavē, jānovērš vai jāsamazina līdz pieļaujamam līmenim;

b) noteikt kritiskos kontrolpunktus tajā līmenī vai līmeņos, kur ir vajadzīga kontrole, lai aizkavētu vai novērstu apdraudējumu vai lai to samazinātu līdz pieļaujamam līmenim;

c) kritiskajos kontrolpunktos noteikt kritiskās robežas, kas, aizkavējot, novēršot vai samazinot noteiktu apdraudējumu, nošķir pieņemamus rezultātus no nepieņemamiem;

d) kritiskajos kontrolpunktos noteikt un īstenot efektīvas uzraudzības procedūras;

e) noteikt korektīvu rīcību, kad uzraudzība norāda, ka kritiskais kontrolpunkts netiek kontrolēts;

f) noteikt procedūru, lai pārbaudītu, vai a) līdz e) apakšpunktā izklāstītie pasākumi darbojas efektīvi; pārbaudes procedūru veic regulāri;

g) noteikt dokumentus un uzskaiti, kas atbilst uzņēmumu veidam un izmēram, lai parādītu a) līdz f) apakšpunktā izklāstīto pasākumu efektīvu piemērošanu un lai veicinātu oficiālu kontroli.

2. Kā daļu no 1. punktā minētās sistēmas gaļas uzņēmumu vadītāji var izmantot kompetentās iestādes novērtētos norādījumus par labu praksi.

2. pants

Direktīvas 64/433/EEK 10. panta 2. punktā minētās mikrobioloģiskās pārbaudes veic vadītājs saskaņā ar pielikumā noteikto procedūru.

Paraugi jāņem no tām vietām, kur iespējamais mikrobioloģiskā piesārņojuma risks ir vislielākais.

Var izmantot ne tikai to procedūru, kas aprakstīta pielikumā, bet arī citas, ja kompetentajām iestādēm ir pierādīts, ka tās ir vismaz līdzvērtīgas pielikumā noteiktajai procedūrai.

3. pants

Dalībvalstis nodrošina, ka gaļas uzņēmumi ievieš šā lēmuma prasības 12 mēnešu laikā no tā pieņemšanas dienas. Tomēr dalībvalstis var izlemt maziem gaļas uzņēmumiem piemērot līdz 24 mēnešu ilgu laika posmu, ja tās iepriekš informē Komisiju par nosacījumiem, ar kādiem tās plāno šo atkāpi īstenot.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2001. gada 8. jūnijā

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

David BYRNE

PIELIKUMS

1. **BAKTERIOLOĢISKO PARAUGU ŅEMŠANA KAUTUVĒS NO LIEMEŅIEM (LIELLOPI, CŪKAS, AITAS, KAZAS UN ZIRGI)**

Šajā metodiskajā līdzeklī ir aprakstīta liemeņu virsmas bakterioloģiskā novērtēšana. Tā ietver paraugu ņemšanu, paraugu apstrādi un rezultātu apkopošanu.

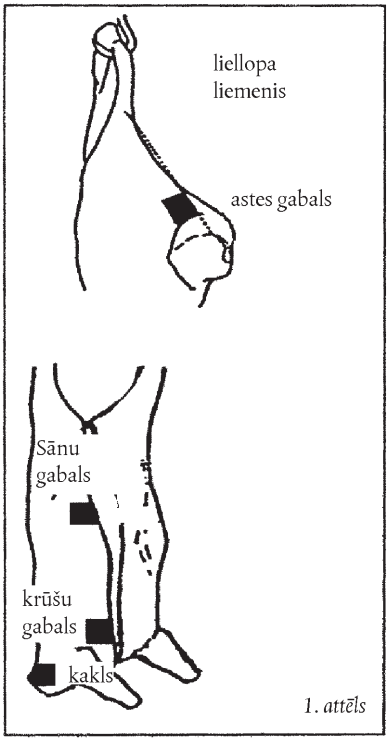
PARAUGU ŅEMŠANAS METODE

Sagraujošajai metodei no liemeņa pēc apstrādes, bet pirms dzesināšana jāpaņem četri audu paraugi, kas kopā ir 20 cm^2. Audu gabaliņus var paņemt, izmantojot sterilu korķurbi (2,5 cm) vai ar sterilu instrumentu nogriežot no liemeņa 5 cm^2 lielu šķēli ar maksimālo biezumu 5 mm. Paraugus kautuvē aseptiski ievieto paraugu ņemšanas tvertnē vai plastmasas maisiņā, pārved uz laboratoriju un homogenizē (peristaltiskais *stomacher* tipa homogenizators vai rotācijas homogenizators).

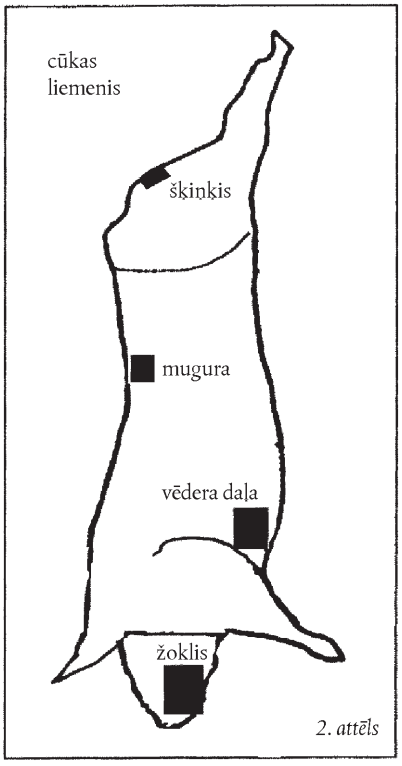
Ja izmanto **nesagraujošu metodi**, pirms paraugu ņemšanas jāsamitrina tamponi. Tamponu samitrināšanai jāizmanto sterils šķīdums: 1 % peptona + 0,85 %NaCl atšķaidītājs. Paraugu ņemšanas zonai jābūt vismaz 100 cm^2 katrā paraugu ņemšanas vietā. Šķīdinātājā vismaz uz 5 sekundēm jāiemērcē tampons, sākumā tas jāberzē vertikāli, tad horizontāli un tad pa diagonāli ne mazāk kā 20 sekundes pa visu gaļas virsmu, kas ir ierobežota ar matricu. Tas jāpiespiež, cik stipri iespējams. Pēc slapjā tampona izmantošanas, to pašu procedūru atkārto ar sausu tamponu. Lai iegūtu salīdzināmus rezultātus, attiecībā uz paraugiem, liemeņiem un paraugu ņemšanas dienām jāsaglabā metodes konsekvence un pamatīgums.

PARAUGU ŅEMŠANAS VIETAS LIEMEŅU PĀRBAUDEI

(sk. attēlus)

1. attēls

2. attēls

Procesa kontrolei parasti būs piemērotas šādas vietas.

Liellopiem: kakls, krūšu gabals, sānu gabals un astes gabals (1. att.).

Aitām, kazām: sānu gabals, krūškurvja sāni, krūšu gabals un krūtiņa.

Cūkām: mugura, žoklis (vai vaigs), pakaļkājas vidusdaļa (šķiņķis) un vēdera daļa (2. att.)

Zirgiem: sānu gabals, krūšu gabals, mugura un astes gabals.

Tomēr pēc apspriešanās ar valsts pilnvaroto veterinārārstu var izmantot citas vietas, ja saistībā ar attiecīgā uzņēmuma kaušanas tehnoloģiju ir pierādīts, ka citās vietās iespējams ir augstāks piesārņojuma līmenis. Šādos gadījumos var izvēlēties vietas, kurās konstatēts augstāks piesārņojuma līmenis.

PARAUGU ŅEMŠANA UN ŅEMAMO PARAUGU SKAITS

Katru nedēļu vienā dienā jāpaņem paraugi no 5 līdz 10 liemeņiem. Pārbaužu biežumu var samazināt līdz vienai reizei divās nedēļās, ja sešas nedēļas pēc kārtas iegūst labus rezultātus. Paraugu ņemšanas diena katru nedēļu jāmaina, lai nodrošinātu, ka ir aptvertas visas nedēļas dienas. Liemeņu pārbaudes biežums mazjaudas kautuvēs, kā noteikts Direktīvas 64/433/EEK 4. pantā, un uzņēmumiem, kas nestrādā pilnā apjomā, jānosaka valsts pilnvarotajam veterinārārstam, balstoties uz viņa higiēnas standartu novērtējumu attiecībā uz kaušanu katrā uzņēmumā.

Paraugs no katra liemeņa četrām vietām jāņem kaušanas dienas vidū un pirms sāk dzesināšanu. Katram paraugam jāreģistrē liemeņa identifikācija, paraugu ņemšanas datums un laiks. Paraugi pirms pārbaudes jāapvieno no dažādām pārbaudītā liemeņa paraugu ņemšanas vietām (t.i., astes gabala, sānu gabala, krūšu gabala un kakla). Ja iegūst nepieņemamus rezultātus un korektīva rīcība higiēnu neuzlabo, nākamos paraugus nav jāapvieno līdz apstrādes problēmu atrisināšanai.

PARAUGU PĀRBAUDES MIKROBIOLOĢISKĀ METODE

Paraugi, kas ņemti ar sagraujošo metodi, vai tamponi, ko izmanto nesagraujošā metodē, līdz pārbaudei jāglabā atdzesēti 4 °C temperatūrā. Paraugi vismaz divas minūtes jāhomogenizē plastmasas maisiņā 100 ml atšķaidītājā (t. i., 0,1 % buferēts peptons ūdenī, 0,9 % nātrija hlorīda šķīdums) peristaltiskā *stomacher* tipa homogenizatora vai rotācijas homogenizatora aptuveni 250 ciklos. Tamponu paraugus atšķaidītājā var arī spēcīgi sakratīt. Paraugi jāpārbauda 24 stundu laikā pēc paraugu ņemšanas.

Atšķaidīšana pirms uzsējumu sagatavošanas jāveic 0,1 % peptona + 0,85 % NaCl desmitkārtīgā pakāpē. Tamponu suspensija un homogenizētā gaļas suspensija stomahera maisiņā nav atšķaidījums, un tās jāņem vērā, aprēķinot 10° atšķaidījumu.

Jāanalizē kopējais dzīvotspējīgo šūnu skaits un enterobaktērijas. Tomēr pēc kompetentās iestādes apstiprinājuma un pēc atbilstošu kritēriju noteikšanas enterobaktēriju skaita vietā var izmantot *E. coli* skaitu.

Papildus aprakstītajām metodēm paraugu pārbaudes pamatā var būt arī *ISO* metodes. Citas iepriekš minēto baktēriju analīžu kvantitatīvas metodes var izmantot tad, ja tās ir apstiprinājusi *CEN* vai atzīta zinātniska iestāde.

UZSKAITE

Visa testa rezultāti jāreģistrē, ņemot vērā virsmas laukuma kolonijas veidojošas vienības (kvv)/cm^2. Lai rezultātus varētu novērtēt, ierakstiem jābūt procesa kontroles diagrammās vai tabulās, kur ir secīgi sakārtoti vismaz pēdējo 13 nedēļu testa rezultāti. Jāreģistrē parauga veids, izcelsme un identifikācija, paraugu ņemšanas datums un laiks, tās personas vārds, kas ņēmusi paraugus, tās laboratorijas nosaukums un adrese, kura paraugu analizējusi, paraugu pārbaudes datums laboratorijā un sīkāka informācija par izmantoto metodi, tostarp par dažādu agaru recināšanu, inkubācijas temperatūru, laiku un rezultātiem, ko izsaka ar kvv uz plati un ko izmanto, lai aprēķinātu virsmas laukuma rezultātu kvv/cm^2.

Atbildīgajai personai no laboratorijas ieraksti jāparaksta.

Dokumenti uzņēmumos jāglabā vismaz 18 mēnešus un jāuzrāda pēc valsts pilnvarotā veterinārārsta lūguma.

MIKROBIOLOĢISKO KRITĒRIJU PIEMĒROŠANA IZGRIEZTU PARAUGU PĀRBAUDES REZULTĀTIEM (1. tabula)

Dienas vidējie log rezultāti jāiekļauj vienā no procesa kontroles pārbaudes trijām kategorijām: pieņemams, šaubīgs un nepieņemams. Burti M un m norāda to paraugu šaubīgās un pieņemamās kategorijas augšējās robežas, kas ir ņemti atbilstīgi sagraujošajai metodei.

Lai panāktu nozares standartizāciju un veicinātu derīgu bāzes līniju datubāzes izveidi, noteikti jāizmanto visticamākā pieejamā metode. Tādēļ ir svarīgi atcerēties, ka, ņemot paraugus ar tamponu, tas paņem tikai daļu (bieži vien 20 % vai mazāk) no kopējās floras, kas atrodas uz gaļas virsmas. Šā iemesla dēļ tas ir tikai virsmas higiēnas indikators.

Ja izmanto citas metodes, nevis sagraujošo metodi, katrai piemērotajai metodei atsevišķi jānosaka mikrobioloģiskie izpildes kritēriji.

PĀRBAUDES KRITĒRIJI

Testa rezultāti atbilstīgi attiecīgajiem mikrobioloģiskajiem kritērijiem jāklasificē tādā pašā kārtībā, kā ņēma paraugus. Katru reizi, iegūstot jaunu testa rezultātu, no jauna piemēro pārbaudes kritērijus, lai novērtētu procesa kontroles statusu attiecībā uz fekālo piesārņojumu un higiēnu. Ja iegūts nepieņemams rezultāts vai neapmierinošas šaubīga rezultāta tendences, jāuzsāk rīcība, lai pārskatītu procesa kontroles, ja iespējams, atklātu iemeslu un novērstu atkārtotu rašanos.

INFORMĀCIJAS PAZIŅOŠANA

Testa rezultāti, tiklīdz iespējams, jāpaziņo atbildīgajiem darbiniekiem. Rezultāti jāizmanto, lai saglabātu un uzlabotu kaušanas higiēnas standartu. Sliktu rezultātu iemeslus var noskaidrot, apspriežoties ar kautuves darbiniekiem, ja, iespējams, ir saistīti ar šādiem faktoriem: 1) slikta darba kārtība, 2) apmācības un/vai norādījumu trūkums vai neatbilstība, 3) nepiemērotu tīrīšanas un/vai dezinfekcijas materiālu un ķīmisku vielu izmantošana, 4) nepietiekama tīrīšanas iekārtas apkope un 5) neatbilstoša uzraudzība.

1. tabula

Bakterioloģisko izpildes kritēriju šaubīgu un nepieņemamu rezultātu ikdienas vidējās log vērtības attiecībā uz liellopu, cūku, aitu, kazu un zirgu vienībām (kvv/cm²) paraugiem, kas ņemti ar sagraujošo metodi.

	Pieņemamais diapazons		Šaubīgais jeb robeždiapazons (> m, bet = M)	Nepieņemamais diapazons (> M)
	Liellopi/aitas/kazas/zirgi	Cūkas	Liellopi/cūkas/aitas/kazas/zirgi	Liellopi/cūkas/aitas/kazas/zirgi
Kopējais dzīvotspējīgo šūnu skaits (*TVC*)	< 3,5 log	< 4,0 log	< 3,5 log (cūkas: 4,0 log)-5,0 log	> 5,0 log
Enterobaktērijas	< 1,5 log	< 2,0 log	1,5 log (cūkas: 2,0 log)-2,5 log (cūkas: 3,0 log)	> 2,5 log (cūkas: > 3,0 log)

2. **BAKTERIOLOĢISKO PARAUGU ŅEMŠANA TĪRĪŠANAS UN DEZINFEKCIJAS PĀRBAUDĒM KAUTUVĒS UN GAĻAS SADALĪŠANAS UZŅĒMUMOS**

Aprakstītā bakterioloģisko paraugu ņemšana jāveic saskaņā ar dezinficēšanas darba standartprocedūrām (*SSOPs*), norādot higiēnas pārbaudes, kas jāveic pirms darba un vietās, kuras ir tieši saistītas ar produktu higiēnu.

PARAUGU ŅEMŠANAS METODE

Šajā metodiskajā līdzeklī ir aprakstīta kontaktplates metode un tamponu metode. Šīs metodes var izmantot tikai, lai pārbaudītu virsmas, kas ir notīrītas un dezinficētas, sausas, plakanas, pietiekami lielas un gludas.

Tās vienmēr jāpielieto pirms sākas ražošana — nekad ražošanas laikā. Ja ir redzami netīrumi, tīrīšanu uzskata par nepieņemamu un turpmāku mikrobioloģisku novērtēšanu neveic.

Šī metode nav piemērota paraugu ņemšanai no gaļas vai gaļas produktiem.

Var izmantot citas metodes, kas sniedz līdzvērtīgas garantijas, pēc tam, kad kompetentā iestāde tās ir apstiprinājusi.

AGARA KONTAKTPLATES METODE

Agara kontaktplates metodei mazus plastmasas trauciņus ar vākiem (t. i., ar iekšējo diametru 5,0 cm), kas ir piepildīti ar agaru dzīvotspējīgo šūnu skaita noteikšanai (saskaņā ar *ISO* pašreizējā redakcijā), un traukus, kuri ir piepildīti ar kristālvioletā – neitrālsarkanā – žults – glikozes agaru (*VRBG* agars saskaņā ar *ISO* pašreizējā redakcijā), piespiež katrai paraugu ņemšanas vietai un tad inkubē. Katras plates saskares virsma ir 20 cm².

Pēc sagatavošanas agara glabāšanas laiks ir aptuveni trīs mēneši, ja to tur 2 līdz 4 °C temperatūrā slēgtās pudelēs. Īsi pirms plašu sagatavošanas, attiecīgais agars jāizkausē līdz 100 °C un jāatdzesē līdz 46 līdz 48 °C. Plates jānovieto laminārās gaisa plūsmas kabīnē un jāpiepilda ar agaru, līdz iegūst izliektu virsmu. Sagatavotās plates pirms izmantošanas jānosusina, tās otrādi apgrieztas pa nakti inkubējot 37 °C temperatūrā; plates ar redzamām kolonijām jāizmet.

Plašu glabāšanas laiks ir viena nedēļa 2 līdz 4 °C temperatūrā, ja tās ir aizzīmogotos plastikāta maisiņos.

TAMPONU METODE

Paraugi jāņem ar kokvilnas tamponiem, kurus samitrina ar 1 ml 0,1 % NaCl peptona šķīdumu (8,5 g NaCl, 1 g triptonkazeīnpeptons, 0,1 % agars un 1000 ml destilēts ūdens), vēlams, no 20 cm² liela virsmas laukuma, kas iezīmēts ar sterilu matricu. Ja paraugus ņem pēc tīrīšanas un dezinfekcijas, pie tamponu samitrināšanas šķīduma jāpievieno 30g/l *Tween 80* un 3g/l lecitīna (vai citi produkti ar līdzīgu iedarbību). Slapjām vietām pietiek ar sausiem tamponiem.

Tamponi jātur ar sterilām ķirurģiskajām knaiblēm, un paraugu ņemšanas virsma 10 reizes no augšas uz apakšu jāberzē, izdarot stipru spiedienu uz virsmu. Tamponi jāsavāc pudelē, kurā ir 40 ml buferēta peptona ar 0,1 % agara sāls šķīdumu. Tamponu paraugi līdz tālākai apstrādei jāatdzesē 4 °C temperatūrā. Pudele spēcīgi jāsakrata, pirms to atšķaida 40 ml 0,1 % NaCl peptona šķīduma desmitkārtīgā pakāpē, un tad veic mikrobioloģisko pārbaudi (piem., ar pilināšanas paņēmienu).

BIEŽUMS

Divu nedēļu laikā lielās ražošanas vietās vienmēr jāpaņem vismaz 10 paraugi vai līdz 30 paraugiem. Trīs paraugi jāpaņem no lieliem objektiem. Ja rezultāti laika gaitā ir apmierinoši, paraugu ņemšanas biežumu var samazināt, par to vienojoties ar valsts pilnvaroto veterinārārstu. Vislielākā uzmanība jāpievērš vietām, kuras ir paredzētas saskarei ar produktiem vai kuras var nonākt saskarē ar produktiem. Aptuveni divas trešdaļas no kopējā paraugu skaita jāņem no virsmām, kas nonāk saskarē ar pārtiku.

Lai nodrošinātu, ka mēneša laikā pārbauda visas virsmas, jāizveido saraksts, kur norādīts, no kurām virsmām kurā dienā jāņem paraugi. Rezultāti jāreģistrē un regulāri jāsagatavo diagrammas ar stabiņiem, lai parādītu izmaiņas laika gaitā.

PĀRVADĀŠANA

Izmantotās kontaktplates pārvadāšanas laikā un pirms inkubācijas nav jāatdzesē.

Tamponu paraugi līdz tālākai apstrādei jāatdzesē līdz 4 °C temperatūrai.

BAKTERIOLOĢISKĀS METODES

Papildus aprakstītajām metodēm var izmantot *ISO* metodes.

Baktēriju skaits jāziņo, izsakot organismu skaitā uz virsmas laukuma cm^2. Sarecinātās plates ar agaru dzīvotspējīgo šūnu skaita noteikšanai un agara konkaktplates 24 stundas jāinkubē 37 °C ± 1 °C temperatūrā aerobos apstākļos, lai noteiktu kopējo koloniju skaitu (KKS). Tas jāveic divas stundas pēc paraugu ņemšanas. Baktēriju koloniju skaits jānosaka un jāreģistrē.

Enterobaktēriju kvantitatīvai novērtēšanai jāizmanto *VRBG* agars. Sarecināto plašu un agara kontakplašu inkubācija jāsāk divas stundas pēc paraugu ņemšanas aerobos apstākļos. Pēc 24 stundu inkubācijas 37 °C ± 1 °C temperatūrā plates jāapskata, lai noteiktu enterobaktēriju pieaugumu.

Jāanalizē kopējais dzīvotspējīgo šūnu skaits. Ņemt paraugus, lai noteiktu enterobaktērijas, nav obligāti, ja vien to nepieprasa valsts pilnvarotais veterinārārsts.

PARAUGU ŅEMŠANAS VIETAS

Par paraugu ņemšanas vietās, piemēram, jāizvēlas šādas vietas: nažu sterilizācijas iekārtas, naži (asmens un roktura savienojums), iedobti asins notecināšanas naži, elastratori, plaucēšanas tvertnes, zarnu apstrādes iekārta, nokasīšanas/liemeņu apstrādes galds (cūkām), zāģu plātnes un griezēji, liellopu ādas noņemšana, citi liemeņa apstrādes instrumenti, pulēšanas iekārta, važas un tvertnes pārvadāšanai, pārvadāšanas transportiera lentes, priekšauti, izciršanas galdi, atgrūžamās durvis, ja tās pieskaras liemeņiem, ko ved garām, slīpas teknes pārtikai domātiem orgāniem, līnijas daļas, kuras bieži saskaras ar liemeņiem, griestu struktūras, ko kurām var pilēt šķidrums utt.

REZULTĀTU APRĒĶINĀŠANA

Agara kontaktplašu un tamponu testu KKS un enterobaktēriju skaita rezultāti jāieraksta reģistrācijas veidlapā. Tīrīšanas un dezinfekcijas procesa kontroles pārbaudei ir noteiktas tikai divas KKS un enterobaktēriju kategorijas: pieņemams un nepieņemams. Pieņemamais diapazons attiecībā uz koloniju skaitu agara kontaktplatē un KKS vai enterobaktēriju koloniju skaitu (tamponu testu rezultāti) ir parādīts 2. tabulā.

2. tabula

Koloniju skaita vidējā vērtības virsmu pārbaudēs

	Pieņemamais diapazons	Nepieņamams
Kopējais dzīvotspējīgo šūnu skaits (*TVC*)	0-10/cm^2	> 10/cm^2
Enterobaktērijas	0-1/cm^2	> 1/cm^2

INFORMĀCIJAS PAZIŅOŠANA

Testa rezultāti, tiklīdz iespējams, jāpaziņo atbildīgajiem dabiniekiem. Rezultāti jāizmanto, lai saglabātu un uzlabotu tīrīšanas un dezinfekcijas standartu. Neapmierinošu rezultātu iemesli jānoskaidro, apspriežoties ar darbiniekiem, kas veic tīrīšanu. Tas var būt saistīts ar šādiem faktoriem: 1) apmācības un/vai norādījumu trūkums vai neatbilstība, 2) nepiemērotu tīrīšanas un/vai dezinfekcijas materiālu un ķīmisku vielu izmantošana, 3) nepietiekama tīrīšanas iekārtas apkope un 4) neatbilstoša uzraudzība.